

Łaska oraz Prawda

Popularną odpowiedzią tych, którzy twierdzą, że Prawo zostało usunięte, jest szybki cytat z Jana 1:17.

Jan 1:17

Prawo bowiem zostało dane przez Mojżesza, [a] łaska i prawda przysły przez Jezusa Chrystusa.

Gdy czyta się tylko ten werset, to rzeczywiście może się wydawać, że Jaszua przyniósł coś innego niż Mojżesz. Gdy jednak przeczytamy poprzedni werset, to dostrzegamy ciut więcej kontekstu.

Jan 1:16-17

Z Jego to pełniłości otrzymaliśmy wszyscy łaskę za łaską. Bo Prawo zostało nadane przez Mojżesza, łaska i prawda przysła przez Jezusa Chrystusa.

Werset 16 mówi łaskę (błogosławieństwo) za łaską (błogosławieństwem). Werset 17 wymienia przykłady tych łask (błogosławieństw). Pojawia się więc pytanie: Jak błogosławieństwa, jakie przyniósł Jaszua, odnoszą się do błogosławieństw, jakie wniósł Mojżesz? Czy one się łączą, czy też mamy wierzyć, że to, co wniósł Jaszua, przebija to, co dał Mojżesz? Najpierw musimy zrozumieć, że to, co dał Mojżesz, było faktycznie błogosławieństwem.

5 Mojż 28:1-2

Jeśli będziesz pilnie słuchał głosu Jahwe, twego Boga, strzegąc i wykonując wszystkie te przykazania, jakie ci dziś nakazałem, Jahwe, twój Bóg wyniesie cię nad wszystkie narody ziemi. I spłyną na ciebie wszystkie błogosławieństwa i dosięgną cię, gdyż byłeś posłuszny na głos Jahwe, twego Boga.

Nie ma wątpliwości, że Jan faktycznie nazywał to, co dał Mojżesz, błogosławieństwem (łaską). Jak więc to błogosławieństwo odnosi się do błogosławieństwa, jakie dał Jaszua? Wielu ludzi tu powie, że Jaszua usunął to, co dał Mojżesz. Jednakże prawda jest zupełnie na odwrót. Północne plemiona Izraela zostały rozwiedzione. O Południowym Królestwie zostało powiedziane, że jest gorsze niż Północne. Stąd mamy słowa Izajasza.

Iza 53:6

Wszyscy błędziliśmy jak owce, każdy z nas zwracał się ku swej drodze; jednak Jahwe obarczył go winami nas wszystkich.

Dlatego Jego lud został od Niego oddzielony. Jaszua przyszedł, by z powrotem przywrócić lud do przymierza z Ojcem. To dlatego widzimy, jak mówi takie słowa w Mat 15:24

On tedy odpowiadając, rzekł: Jestem posłany tylko do zaginionych owiec domu Izraela.

Czyli celem Jego przyjścia nie było wniesienie czegoś nowego, lecz przywrócenie ich do przymierza. Stąd te słowa Jana: łaska i prawda przysła przez Jezusa Chrystusa. Łaska i prawda. Czym jest prawda?

Psalm 119:142

Sprawiedliwość Twoja jest sprawiedliwością na wieki, a Prawo Twoje jest prawdą.

A jak Jan rozumie i interpretuje prawdę? Czy tak samo jak psalmista? Mówimy tu bądź co bądź o tym Janie z rozdziału 1. Jakkolwiek by było, łączy to z łaską. I takie coś dał nam Jaszua. Co zatem było prawdą dla Jana? Spójrzcie na Jana 17:17

Uświęć ich w prawdzie; Twoja słowo (*logos*) jest prawdą.

Pamiętajcie, że Jaszua przyniósł łaskę oraz prawdę. Tutaj widzieliśmy, jak Jaszua mówi, że Boże Słowo (*logos*) jest prawdą. Jeśli interesuje was bardziej 'Słowo Boże', to zobaczcie nasze nauczanie „[Wąska brama](#)”. Ujmując to krótko, mamy zapewnienie od Jaszua, że Boże Słowo (*logos*) jest prawdą. A przecież Boże Słowo zawiera Boże Prawo (Torę). Nie da się od tego uciec. Na dodatek Izajasz 40:8 mówi, że Boże Słowo trwa na wieki. Widzimy, że nawet Piotr cytuje Izajasza.

1 Piotr 1:23-25

Jesteście bowiem ponownie do życia powołani nie z nasienia, które ginie, ale z niezniszczalnego: dzięki słowu (*logos*) Boga, które żywe jest i trwa.

Po czym cytuje Izajasza.

Wszystko bowiem ciało jak trawa, a wszystka jego chwała jak kwiat trawy: uschła trawa, a kwiat jej opadł, słowo (*rema*) zaś Pana trwa na wieki. To zaś jest to słowo (*rema*), które jest wam głoszone.

Widzimy, że Piotr wiąże Boże *logos* z werseku 23 z *remą* Pana w wersecie 25. Gdzie jeszcze spotykamy się z *remą* Pana? Spójrzcie na Rzym 10:8

Ale cóż mówi: Blisko ciebie jest to słowo (*rema*), jest na twoich ustach i w twoim sercu. Jest to głoszone przez nas słowo (*rema*) wiary.

Paweł cytuje tu 5 Mojżeszową. Przeczytajmy.

5 Mojż 30:14

Blisko ciebie jest słowo, ono jest w twoich ustach i w twym sercu, abyś je wykonywał.

Jakie słowo mamy wykonywać? Czytajmy dalej.

5 Mojż. 30:15-16

Oto ja kładę przed tobą dzisiaj życie i dobro, śmierć i zło, nakazuję ci dziś miłować Jahwe, twego Boga, chodzić drogami Jego i strzec Jego przykazań i Jego poleceń, i Jego rozporządzeń, abyś żył i rozmnożył się i aby cię błogosławił Jahwe, twój Bóg, w kraju, do którego zdążasz, aby go wziąć w swe posiadanie.

Słowo, jakie Paweł cytuje i zwiastuje w Rzym 10, to Prawo. I to jest to samo słowo, jakie zwiastował Piotr w 1 Piotra 1:25. A w wersecie 23 było ono nazwane Bożym *logos*. Czyli Boże *logos* to Boże Prawo. Jest oczywiste, że słowo (*logos*) Boga jest faktycznie Bożym Prawem. Stwierdziwszy to, wiemy, że Jaszua powiedział w Jan 17:17, iż Boże słowo (*logos*) jest prawdą. Pokazał nam, że Słowo (*logos*), Prawo oraz Prawda są sobie równe. Co więc nam to mówi o Janie 1:17? Mówi nam to, że Jaszua dał nam dokładnie to samo, co Mojżesz dał, ale dał to w łasce.

Pamiętajcie, cały Boży lud odpadł. I Północne i Południowe Królestwo zostały uznane za zbuntowane. A Jaszua przyszedł, by na nowo sprowadzić Swój lud, pod błogosławieństwa Ojca, jakie dał przez Mojżesza. Czyli Jaszua ponownie przyniósł Boże Słowo. I uczynił to w łasce. To stąd słowa Jana.

Jan 1:16-17

Z Jego to pełniłości otrzymaliśmy wszyscy łaskę za łaską. Bo Prawo zostało nadane przez Mojżesza, łaska i prawda przysłała przez Jezusa Chrystusa.

Pomyślcie o tym tak: ja wczoraj przyniosłem obiad, a on przyniósł dzisiaj obiad oraz deser. Oznacza to, że obaj przynieśliśmy jedzenie, ale ten drugi dodatkowo deser. Tak samo jest z Janem 1:17. On nie rozdziela tych dwóch. W rzeczywistości mówi, że od obu dostaliśmy to samo, lecz dodaje, jak pojawiło się to drugie. A pojawiło się przez łaskę. Stąd słowa z wersetu 16: **Z Jego to pełniłości otrzymaliśmy wszyscy łaskę za łaską.**

To naprawdę jest błogosławieństwem chodzić drogami Ojca. I po to Jaszua przyszedł. By uzdolnić nas do chodzenia w tych błogosławieństwach, w Jego drogach. To dlatego mamy takie słowa Jaszua w Mat 23:1-3

Wtedy Jezus przemówił do rzeszy i do uczniów swoich mówiąc: Na katedrze Mojżeszowej zasiedli uczeni w Piśmie i faryzeusze. Wszystko więc, co wam powiedzą, czyńcie i zachowujcie, ale nie postępujcie według ich uczynków. Mówią bowiem, ale nie czynią.

Całe swoje życie poświęcił, by ludzie wrócili do dróg Ojca, by chodzili w Torze. Warto tu zauważyć, że w wersecie 17 Jan wymienia i Mojżesza i Jaszua. Mówię o tym, bo Jaszua jest zapowiedzianym prorokiem, podobnym do Mojżesza, który miał przyjść.

5 Mojż 18:15

Tobie zaś wzbudzi Jahwe, twój Bóg, spośród ciebie i twoich braci proroka, którego jako i mnie winniście słuchać.

Jest o tym wspomniane w Dziejach Apostolskich.

Dz. Ap. 3:19-23

Upamiętajcie się i nawróćcie się, aby grzechy wasze były zgładzone, aby nadeszły od Pana czasy ochłody. Aby też posłał zapowiedzianego wam Jezusa Chrystusa, który ma przebywać w niebie aż do czasu odnowienia wszechrzeczy, co przepowiedział Bóg od wieków przez usta świętych Proroków swoich. Wszak Mojżesz powiedział: Proroka wam wzbudzi Pan Bóg nasz spośród braci waszych, jako i ja jestem. Słuchać go będziecie we wszystkim, co wam powie. I stanie się, że każdy, kto by nie słuchał owego Proroka, wykorzeniony będzie spośród narodu.

Jaszua jest naszą ostatnią nadzieją na powrót do przymierza. Nadanie Prawa przez Mojżesza pozwoliło nam chodzić w błogosławieństwach Ojca. Lecz Jego lud odrzucił i odwrócił się od Jego dróg. Jednak dzięki łasce On ponownie dał możliwość Swoim ludziom, by mogli chodzić w błogosławieństwie. Stąd te słowa Jana:

Jan 1:16-17

Z Jego to pełniłości otrzymaliśmy wszyscy łaskę za łaską. Prawo bowiem zostało dane przez Mojżesza, [a] łaska i prawda przysłała przez Jezusa Chrystusa.

To wszystko, co mam.

Pomyślcie nad tym, przemódlcie to, ale przede wszystkim bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami.

Do następnego razu. Szalom

tłumaczenie – Bogusław Kluz